

„Læntu“ bilar á býartúri

Ein túrur í býin hjá nokkrum ungum monnum endaði á politistöðinni.

Politíðið skuldetir teir fyrri at hava verið í fleiri bílum, koyrt onkran, rullað ein út av og flutt nakrar aðrar.

Hetta var týsdagin í Havn og mennirnir byrjaðu í norðurbýnum og endaðu í miðbýnum.

Annars hevði politíðið í Havn ikki nógv um at vera um høg tíðina. Friggjakvöldið gjørdist veðrið so ringt, at avgjørt varð at stongja Oyggjavegin ein tíma, millum miðnætt og klokkan eitt.

Heldur ikki aðra staðni í landinum vóru ofta boð eftir politinum um páskirnar.

hd

Fótbóltur fyri gentur og dreingir

B36 skipar nú um vikuskiftið fyrri opnari fótbóltskapping í Ítróttarhøllini á Hálsl. Kappast verður í hesum bólkum:

Pinkulingar (fóddir í 1973, 74 og 75), piltar (1971 og 72), smádreingir (1969 og 70), dreingir (1967 og 68), unglingar (1964, 65 og 66), smágentur (1971, 72 og 73) og gentur (fóddar í 1968, 79 og 70).

Síðsta freist fyrri tilmeining er í dag.

Føst tíðarættan er ikki lögð, men ætlanin er at byrja friggjakvöldið kl. 19.00, tá smádreingirnir og síðani gentubólkurin skulu leika. Hesir bólkarnir koma eftir ætlanini at leika semifinalurnar og finalurnar leygardagin.

Leygardagin verður byrjað kl. 9.00, tá pinkulingarnir spæla.

Vinnandi liðið, besti leikari og besti málskjútti í hvørjum aldursbólki fáa stýp og skreyttblað frá Sjóvinnubankanum til ognar.

Pensionista- felagið í Suðuroyar norðaru helvt

Fundur verður í kvøld kl. 19.30 í nýggja skúlanum í Trongisvági.

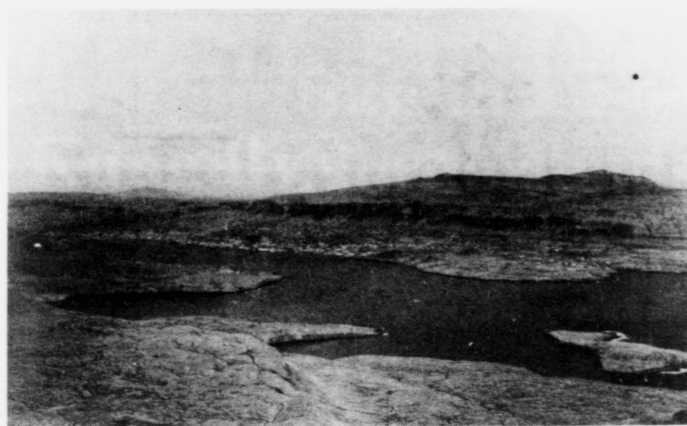
Kalli Jacobsen gevur góð ráð um orkusparing í húsarhaldinum.

Nú sprettur á fold og spírar...

Í dag:

Jóhann Mortensen,
tíðindamaður

Undir okkum liggur Trongisvágssjørdur viðopin...

Stórur partur av tí yngra ættarliðnum hevur bert sæð føroysku náttúruna gjøgnum ein bílút

Nú sprettur á fold og spírar, brátt summar í hondum er...syngur í mæ. Sóln stavar. Himmalin er heiður og havið er spegilsblankt. Vit ganga á slættlendinum undir Hóvstúgvu. Komin í livd. Landnýrðingslotið er heldur kaldligt. Vit steða við ein niðurrepaðan varða. Her gongur gotan millum Hov og Øravík. Spell, at hesir fyrndargomlu varðarnir detta niður — og verða liggjandi. Okkurt gongufólk — onkur náttúruvinur — kann fáa gagn av teimum. Tað hendir seg meira enn so, at tú leggur leiðina eftir teimum gomlu gøtumum millum bygdar á fjallatúrum. Men hvør tímir at sketta sær um ein varða í dag, nú ferðin millum bygdur gongur við rúkandi ferð eftir asfaltinum. Men tað kundi verið ein partur av virkseinum hjá skótunum — skótalíð eru í oynni.

Vit setast á ein stein í brekkuni og njóta sýnið suðureftir. Porkerisnes, Spinarnir, Beinissvørð og Vágfelli. Undir Vágfelli hómast Vágsvatn í porkerishaganum. Hovsfjörður er silvurlittur og Borgarknappur hevjar seg so tignarligur. Á skuggasiðuni er hann hvítur enn. Hugsu um túrin uppi á honum páskaftan fyrri tveimum árum síðani — ein eina-standandi túrur, men møðsamur.

Hetta er kveikjandi.

Tosa um, at stórur partur av okkara ættarliði, og serliga tey sum eru upp aftur yngri, hava bert sæð náttúruna — fjøllini, liðirnar, hamrarnar, tindarnar og vøtnin. — út gjøgnum ein bílút. Og alt tað, tey ikki hava sæð, bakkar, berg, gjáir og dalar. Tey

eru fátæk.

Fara niðan á sjálva túgvuna. Hon tykist vera tað jarðfrøðiliga fyrirbrigðið, sum kallast „gong“. Basaltstabbarnir liggja vatnrættir. Líkt er til, at teir eru stinnari móti niðurbrotningini enn vanligt er.

Og undir okkum liggur Trongisvágssjørdur viðopin: Gjaldavíkhólmur, Tjaldavík, Øravík og Gálgatangi. Oyrnafjall skjýtur ryggin úr sær, meðan Gluggarnir bretta sær á og lata tann hvíta kavan í gílunum spakuliga tina av sölgeislunum. Ein vøkur sjón — ein livandi sjón. Eitt tjaldursklipp hoyrist. Í Tjaldavík fðórar ein bátur silini og út eftir fjørðinum stevnir stásiliga fiskifarið, Rankin. Ikki liggja teir inni um páskirnar.

Vit hava lagt leiðina vestur eftir røðini og undir okkum liggja tey vøkr Hovsvotnini — Vatnsnes og Bessavatn. Tey liggja so óspilt. Ikki sæst hiðani, at mannahond hevur verið á teimum. Men kortini er ein byrging gjøgð og tunnil gongur vestur í Botn og úr fossamegin fíla vit ravmagn. Men tann stóra útbýggingarættanin, sum fevndi um fleiri vøtn í Suðuroy, vera slept? Einkin er hoyrt aftur um hana. Man SEV fáa nakað burtur úr hesum vøtnunum? Vatnið kann ikki vera tað nógva.

Úr vøtnunum rennur Hovsá oman gjøgnum dalin og á sjögv niðan fyrri Gronadal. Hon rennur so møk har niðri á slættlendinum. Hiðani tykist hon stór. Aður var hon tiltikin gýtingará hjá sjóslum. Men nú fæst litið ella einki út fyrri henni. Teir siga, at hon er ov

turr, síðan byrgingin varð gjørd.

Komi at hugsa um ætlanirnar vesturi við Fjallavatn og norðuri við Eiðisvatn — tvey av okkara vakrastu plássum. Har fer náttúran ikki at liggja so vøkur, um tað afturlættað landið SEV fær lov at fremja náttúruoyðing sína. Kanska størsta brotsverkið, gjørt verður á náttúru okkara nakrantíð. Aldrin fara eftirkomrararnir at fyrgjeva okkum tað. Vit, sum bert mótmæla, men sum kanska ikki klára at steðga brotsverkinum, sum danski byggi-kapitalurin skorar á at fremja, væl studdur av okkara fremstu embætismonnum.

Vit sita her í eini náttúru uttan sjónliga dálking. Ikki ein plastikkposi. Ikki eitt glaspetti. Eini orudd. Men vit eru eitt fitt petti frá altfaravegi. Her hevur bert onkur seyðamaður, og fjallmenn nakrar fáar ferðir árliga, sína gongd. Øðrvisi var í gjár, skirisdag, tá vitingu ein túr runt um Ryskivatn — eitt frálikt útferðarpláss. Og leivdirnar lógu eisini har. Vit tóku fleiri floskur og fulla hønd av floskuskørum.

Havi ofta spurt meg sjálvan: hvat fær eitt fólk at knúsa eina flosku í tí friðu náttúruni. Ein gerð, sum kann vera til ampa og óbólaligan skaða fyrri onnur, sum kanska í summarkæti tveita skógvarnar!!!

Er tað av gáloysni. Er tað tann stoðugt vaksandi vandalisman. Líkasælan, sum tykist alt meira vanlig. Eru tað foreldrini, sum ikki venja børnini, hvussu tey skulu bera seg at í haganum. Ella er tað skúlin, sum ikki megnar at

leggja nakað í børnini á hesum øki? Tað tykist lógið, um so er. Tú letur valla eitt blað upp, ella lurtar eftir útvarpi ella hyggur at sjónvarpi, uttan at renna teg á hugtøkini dálking og umhvørvi.

Seinastu árin hava fingið heft eitt spjaldur á seg: kvinnuár, ár teirra brekaðu og árið í ár er eitt „kommunikationsár“ (men tað er helst ikki tí, at vit í ár fáa „alment“ sjónvarp...). Hugsu vit um alt tað, sum eftir ætlan skal gerast við náttúru okkara í ár, áttu vit havt verið meira vakin og gjørt árið til eitt umhvørvis- og náttúruverndarár. Og roynt at vakt fólk, soleiðis at ein størri partur hevði givið sær fær um tað, sum er við at henda. FNU tekur kanska tankan upp.

Ja, FNU hevur gjørt vart við seg í fleiri stórmálum, men felagsskapurin átti kanska at gjørt meiri vart við seg í tí smáa við upplýsan og áheitanum. T.d. kundi FNU heitt á kommunur um at seta upp skelti og ruskið har fólk vanliga leita sær í náttúruna, eins og felagið kundi fingið stuðul at gjørt upplýsandi tilfar til skúlar og almenningin sum lið í tí upplýsandi virkseminum!

Klokkan gongur. Tað hevði verið stuttligt at hildið leiðina fram vestur eftir, oman til vøtnini og upp aftur, niðan á Vágsvatn og upp um fellið til Vágs aftur. Men tað er heldur kaldligt og vit hava ikki gjørt okkum út til eina longri ferð. Vit venda nøsina eystur eftir og ganga í livd av røðini oman móti Hovseggi.